

T ONDA

ŠKOLNÍ ČASOPIS
ZŠ ANTONÍNA ČERMÁKA.

Nakreslila

Anna

Nacházková

Medailonky členů redakce

Já se jmenuji Ivan Kapičák. Ke školnímu časopisu jsem se dostal s obrázkem Pes má špetku rozumu. Všechny práce ve školním časopisu se mi líbí.

Jmenuji se Anna Hroníková, chodím do osmé třídy. Mám ráda tanec, psaní a miluji svou rodinu

Ahoj, já jsem Anička Macháčková. Je mi 9 let a chodím do 4.A. Cvičím karate a mám ráda zvířata a sushi. Ve škole mě baví přírodověda.

Já jsem Kája Zimová. Ráda sportuju a kreslím.

Jméno: Josefina Anastasie Khunová.
Třída: 4.B
Mám ráda sport a vvrábění a vaření.

Jmenuji se Olga Hochmanová, chodím do osmé třídy. Ráda tancuji a maluji.

Jmenuji se Otakar Píša. Rád si hraju s bratrancem, ale po hodině mě to už přestane bavit.

Já jsem Kateřina Ptáčková. Chodím do 3.C. Ráda hraju stolní hry. Baví mě většina her. Ráda jím čokoládu.

Jmenuji se Štěpánka Sýkorová, chodím do 4.B. Hraju ráda fotbal, baví mě výtvarka a ježdění na koni.

Já jsem Fanda Miřácký, jsem ze třídy 3. B. Rád hraju baseball a stavím lego. Mám rád tělocvik.

Ahoj, já jsem Josefína Patoková. Je mi 9 let a chodím do 4.A. Ráda plavu a ve škole mě baví tělocvik.

Já jsem Tereza Musilová. Moje třída je 3.D. Je mi 8 let. Mám ráda všechny předměty. Ráda sportuju.

Já se jmenuji Tereza Šimáková. Jsem z 3.D. Je mi 8 let. Baví mě vyrábět a kreslit. Ráda sportuji.

Obsah:

strana:

Úvodník	1
Zprávy ze školy	2 - 5
Soutěž o nejhezčí pohádku a obrázek	6 - 10
Rozcestník	11
Pohádky a povídky našich redaktorů	12 - 14
Stránky zábavy (básničky, křížovky, kvíz)	15 - 21
Stránky v angličtině	22 - 23

Milí žáci naší školy,

vítáme vás u prvního čísla našeho školního časopisu Tonda. Přejeme si, aby to byl i váš časopis. Chceme psát o tom, co vás zajímá, a rádi bychom publikovali zajímavé příspěvky, které nám přinesete. V tomto čísle najdete vzpomínky na říjnovou zahradní slavnost, rozhovor s paní učitelkou Fišarovou o její nové knize, ale také soutěž o nejlepší pohádku a obrázek a další pohádky, povídky, básničky, křížovky i kvíz. Na konci časopisu si přečtete pár vtipů v angličtině. Přejeme si, aby se vám náš Tonda líbil. Pokud se mu to povede, budeme se snažit vydávat ho pro vás pravidelně. Každé číslo chceme připravit tak, abyste ho rádi četli a rádi do něj psali.

Vaše redakce školního časopisu Tonda

Zahradní slavnost

Tóny a slova

Zahradní slavnost se konala 26.10.

Zahájení slavnosti začínalo předčítáním z knihy Michaely Fišarové, která se jmenuje Náš dvůr má tajemství.

Poté byla menší pauza na prozkoumání stánků v zahradní části školy. Mohli jste si projít stánky tvořené žáky školy. Jednalo se hlavně o stánky s jídlem, které napekli žáci s rodiči. Za vytěžené peníze se nakupují knížky do školní knihovny. Mohli jste si také opéci buřty. Dále letošní 9. třída vymyslela pro 1. stupeň bojovku ve stylu halloweenu.

Následovalo předčítání z naší nové knihy Děsivá cesta vlaku č.16, kterou napsali a četli z ní žáci 7.A.

Pro příjemné ukončení se konal koncert Kateřiny Svobodové a koncert Fernetového oparu.

Celkově byla atmosféra příjemná.

Adéla, Justýna, Katka, 7. A

Takhle viděli slavnost druháci

Velmi mě pobavilo malování na obličej.
Vážně to byla legrace.

MARKÉTA

Mě zaujalo, že na zahradní slavnosti bylo tolik stánků a taky kolik tam bylo penníků. Bavilo mě kupovat. Chutnali mi penníky.
Adam

Já jsem hodně prodával.
Starší děti vymýšlely různé hry.

Matěj

Nakupování a obchodování mě bavilo a taky se mi líbil koncert Paní učitelky. Bavilo mě taky vyprávění nové knihy Děsivá jízda vlakem číslo šest a taky sem se zasmál. Kuba

Názory čtvrtáků:

Líbilo se mi na zahradní slavnosti to že
jsme dělali pářky v rohlíku a já
jsme byli 4 klasi a pak jsem do
skoro celou dobu kocha

Zahradní slavnost se mi líbila.

Líbil se mi hlavně koncert paní učitelky Katky
Svobodové. Měli jsme asi dva stánky jeden s
kolači a druhý s pářkami v rohlíku.

Štěpánka Šýkorová

Rozhovor s paní spisovatelkou Michaelou Fišarovou, která učí na druhém stupni naší školy.

Zajímalo by nás, jak se kniha jmenuje a jak vznikl její název?

"Knížka se jmenuje *Náš dvůr má tajemství*, protože se příběh odehrává ve dvoře mezi domy."

Jak se jmenuje hlavní postava?

"Hlavní postava se jmenuje Ondřej, který vypráví příběh v první osobě."

Jak byste Ondřeje charakterizovala?

"Ondřej je veselý, hodný, trochu rozpustilý - jako hodně dětí v jeho věku. Je také malinko rozmazlený. Když se má začít o vše dělit se svým bratrancem, který nečekaně přijde k němu do rodiny, dělá mu to problémy."

Má knížka zápletku?

"Ano, děti schovávají ve sklepě pejska, kterého nemůžou mít doma, starají se o něj a vydělávají peníze na jeho očkovaní. Jednoho dne se stane strašná věc. Ondrův bratranec Erik a jejich pejsek se ztratí a do pátrání je zapojena i policie."

Jaký druh knih píšete?

"První knížka *Nikolina cesta* byla o domácím násilí, o tom, jak se s tím děti vypořádají. Tato knížka je veselá, ale varuje před nebezpečím facebooku."

Čím jste se inspirovala?

"Osudy dětí ve škole, svým dětstvím a svou rodinou, části příběhu je vymyšlená."

Zajímáte se o psaní už od dětství?

"Ano, zajímám. První knížku jsem napsala své mamince k Vánocům, když mi bylo 13 let."

Co vás vedlo ke psaní?

"Poukázat na některé problémy, které děti mají. Chuť děti pobavit, poučit a trošku rozesmát."

Napsala jste nějaké knížky pro dospělé?

"Ne, pouze knížky pro děti."

Budete psát i nadále?

"Ano, ráda bych psala i nadále".

Ptaly se Anička Hroníková a Anička Macháčková

Projekt - Čtení pomáhá

Přispějte snadno a rychle

V naší škole Antonína Čermáka jsme se na podnět žáků 7.A rozhodli, že podpoříme projekt Čtení pomáhá.

Díky tomuto projektu, můžeme snadno přispět na charitu.

Stačí přečíst knihu z výběru Čtení pomáhá a vyplnit krátký test, skládající se ze čtyř otázek. Když vyplníte správně všech pět otázek, dostanete 50 Kč na váš imaginární účet.

Můžete si vybrat z různých charit, a přispět na jakou chcete.

Naše třída 7.A. se rozdělila do 5 skupinek, které systematicky obeznamovaly třídy prvního stupně s projektem Čtení pomáhá.

U většiny tříd se dokonce podařilo vyplnit test a rovnou přispět.

Když jsme poprvé přispívali, jen za naší třídu, jsme vydělaly zhruba dva a půl tisíce korun.

Naší třídě se tato internetová stránka velice líbila.

Je přehledná a po registraci hned můžete začít vyplňovat.

Zkuste taky pomoci ☺

Dan a Michal, 7.A

Soutěž o nejhezčí pohádku a obrázek

Na dalších stranách si přečtete několik pohádek,
které napsali vaši spolužáci.

Pomozte nám vybrat nejhezčí pohádku nebo obrázek!

Soutěžní pohádky:

Želva

Had a jeho nohy

Medvídkovy potíže

Hlasujte pro pohádku
nebo obrázek, který se
vám líbí.

Každý obrázek má své číslo.

JAK HLASOVAT:

Název jedné pohádky a/nebo číslo jednoho obrázku
napište na papírek a ten vhod'te do schránky redakční
rady. Na papírku musí být vaše jméno a třída, jinak
nebude váš hlas platný.

Na papírek napište heslo SOUTĚŽ.

Hlasovat můžete do uzávěrky
dalšího čísla, tedy do konce února.

Děkujeme za vaše hlasy.

Těšíme se i na vaše pohádky, básničky a obrázky. Když
budete chtít, zařadíme je do soutěže v příštím čísle.

Jednou byla
želva, která běžela
s kopce.
Spadla a zarážila
se do kory stromu.
Od té doby
je pomalá a má
na zádech svůj
krůněr :-)

HAD A JEHO NOHY
PŘED DÁVNÝMI ČASY MĚLI HADI
NOHY. OPRAVDU MALE NOŽKY,
ALE BYLI LI NI!

ČIM VÍCE SE POHYBOVALI,
TAK TÍM SE PLAZILI VÍC A VÍC.

NOŽIČKY JIM ČASEM ZAKRNĚLY
A ODPADLY. BYLI
Z TOHO SMUTNI!
ALE UŽ JIM
TO NEVADI!

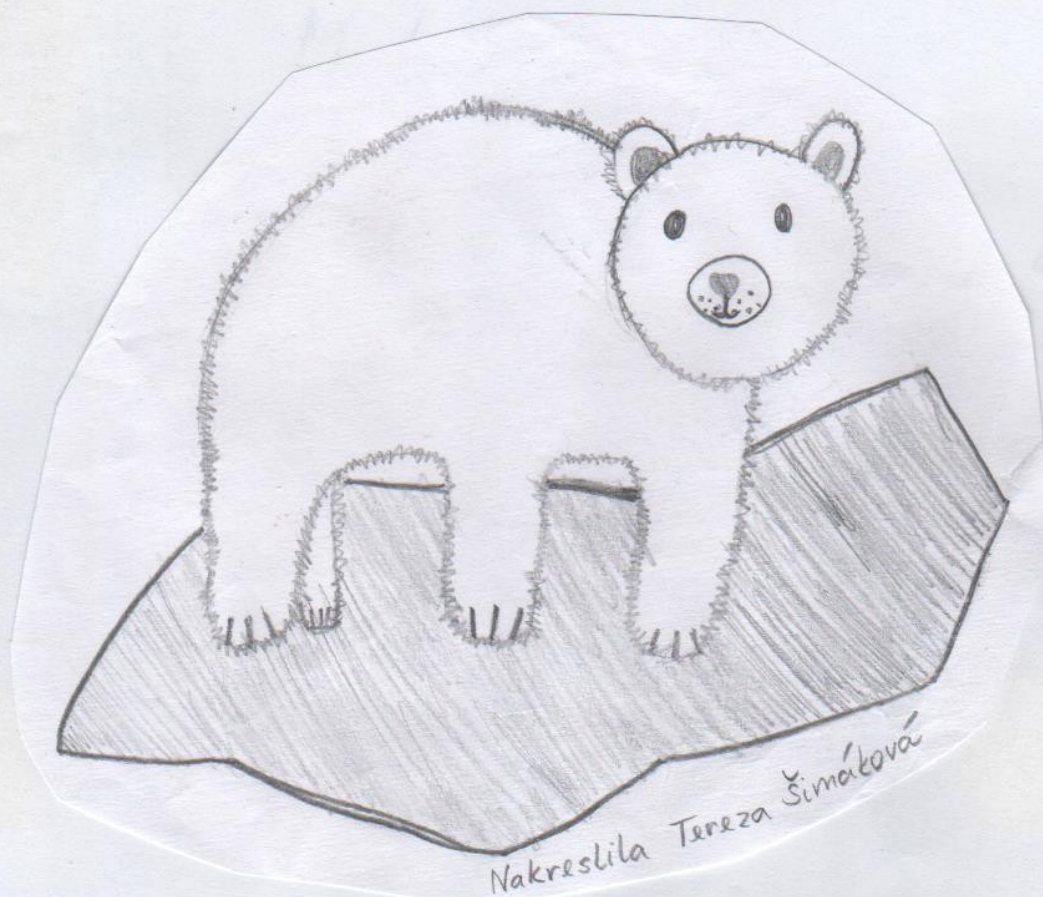

Medvídkovy potíže

Žila, byla rodina ledních medvědů. Tatínek, maminka a malé medvídě.

Jednou maminka vařila a malý medvídek se ptal: „Mami, co jsem?“ Maminka říká: „Copak bys byl? Jsi lední medvídek. Tatínek je lední medvěd, já jsem lední medvěd a ty jsi také. A běž si ven hrát.“ Za chvíli přišel medvídek zvenku a povídá: „A mamí, nejsem třeba medvídek grizzly?“ „Ne, nejsi, jsi lední medvídek,“ odpověděla maminka. „A běž si ven hrát, ať můžu dovařit oběd.“ Za chvíli medvídek zase strčil hlavu do dveří a ptá se: „A mami, nejsem třeba medvídek panda?“ „Ne, nejsi. Jsi lední medvídek,“ odpověděla maminka. Medvídek odešel se sklopenou hlavou ven, ale za chvíli se vrátil. „Co je?“ ptá se maminka. Medvídek se smutně podívá a říká: „Tak když jsem lední medvídek, proč mi je taková zima?“

Autor: Marek Mašát (9. třída)

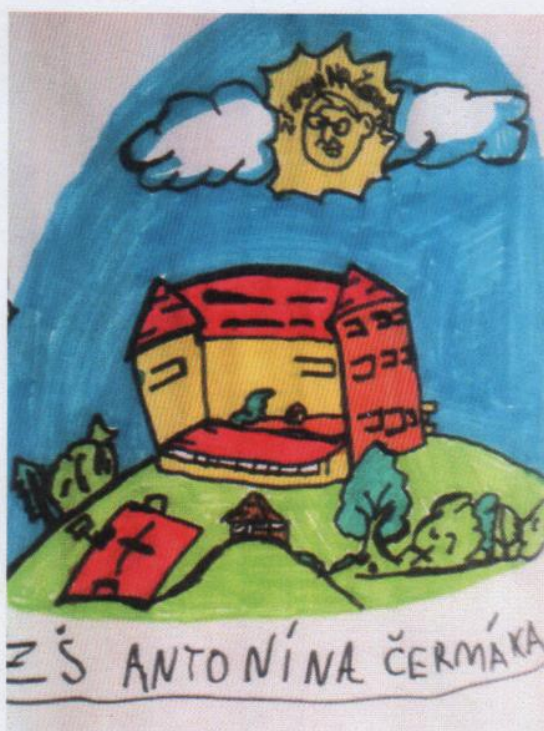
Můžete hlasovat i pro některý z těchto obrázků:

obrázek 1

obrázek 2

obrázek 3

obrázek 4

Do příštího čísla vyhlášíme soutěž o nejhezčí obrázky na téma

Probuzení

Své obrázky vhod'te do schránky časopisu, nebo předejte svým učitelům.

POHÁDKA O TOM, JAK LIŠKY DÁVAJÍ DOBROU NOC

Jednoho dne asi před osmi lety se v jedné zemi narodil chlapeček jménem Kubaša. Maminka královna mu dala takové jméno po jeho pradědečkovi králi Kubašovi Prvním. Když měl její syn osmé narozeniny, přál si jediné, aby někdy viděl alespoň jediné zvíře. Maminka s tatínkem ho nikdy nepouštěli ven. "Už osm let sedím tady v zámku a za celý život jsem ještě neslyšel zpívat ptáčky, kvákat žábu a nikdy jsem neviděl lišku, jak nese svým mláďatům kousek masa. To bych si přál ze všeho nejvíce."

Najednou do pokoje, kde seděl, vletěla jeho mladší sestra Mavis. "To by byla paráda, vidět lišku, a víš, jaký by to bylo vidět, jak lišky dávají dobrou noc," řekla a odkroužila se svým medvídkem do jiného pokoje. "Ta tedy mluví nespisovně," řekl si Kubaša a vtom mu svítilo, to by bylo opravdu užasně, vidět, jak lišky dávají dobrou noc. Večer se mu ještě ta myšlenka honila hlavou. Než usnul, přemýšlel, jak by utekl z domova.

V noci se mu zdál sen, že bydlí v malé útulné chaloupce. Jednoho dne našel leták a na něm stálo VÁŽENÉ DÁMY A VÁŽENÍ PÁNOVÉ, DNE 22.2 2222 BUDOU PŘED CHALOUPKOU PANA KUBAŠI DÁVAT LIŠKY DOBROU NOC! Kubaša se nadmul pýchou a radostí zároveň. Byl hrdý na to, že zrovna jeho chaloupku vybrali pro tento zvláštní úkol a šťastný byl, protože konečně uvidí lišky, jak dávají dobrou noc. Večer se nastrojil a zjistil, že to bylo zbytečné, protože pan pořadatel poslal všechny diváky do postelí. Když tam všichni byli, práskl bičem a lišky si sedly do kroužku a tenkými hlásky řekly DOBROU NOC!

Vtom se Kubaša probudil a vidí, jak nad ním stojí služka a vlídným hlasem říká: "Pane Kubašo, vstávejte, vaše matka na vás čeká se snídaní." Kubaša běžel dolů jako divý a volal přitom: "Mami, mami, hádej, co se mi zdálo!" a všechno jí to vyprávěl.

A TO JE KONEC A PŘEJI VÁM, ABY SE VÁM TAKÉ ZDÁLO O LIŠKÁCH NEBO O VAŠEM OBLÍBENÉM ZVÍŘETI, JAK VÁM DÁVÁ DOBROU NOC.

Josefina Anastasie Khunová, 4. B

Ivan Kapičák mladší,

Pohádka o pánech Vanickém, a Radimickém
jak vynalezli psací stroj.

Byly jednou dva páni, jeden pan Vanický, a druhý pan Radimický. A ti dva, spolu žili v malém domečku, na kraji lesa, ve městě jménem Kácimlůnice.

V té době ještě nebyly počítače ani tak dobré auta, psalo se prostě tužkou nebo perem.

Auta v té době jezdili docela pomalu, sice nebyly tak pomalé jako první škoda ale byly přece pomalé.

Všichni byly hrozně vymodření, ale tito páni měli bílé pláště. Byly to totiž věci!!!

A tito páni se jednou rozhodli, že vynaleznou psací stroj. To jsem vám neřekl vlastně, že to byly i vynálezci. A jednoho krásného letního dne, začali ten psací stroj vynalézat. Jak jste asi milí čtenáři uhovali že ten letní den byl slunečný máte pravdu, to je k tomu právě povzbudilo.

Tak začali schánět klapky, kryty, a jiná různá šmrólata co takový psací stroj má mít. Anež se rok z rokem sešel práce byla hotova. Pánové pak jen sehnali nějaké barvy a psací stroj nabarvili. Všichni lidé se divili. Divil se uzenář, divil se kovář, divila se babka kořenářka, divila se švadlena, divil se i král.

Pánové si psací stroj nechali a byly moc rádi že vynalezli tak znamenitý vynález.

PAK JEN zazvonil zvonec, a pohádka je....

KONEC

Tuto pohádku napsal
na svém úžasném psacím stroji
žák třetí třídy,
omluví tedy prosím
pravopisné chyby.
pozn. redakce

Jsou to démoni (napsala: Anna Hroníková)

Byl jeden kluk, který se jmenoval Patrik a žil se svou rodinou v Prachaticích. Tedy nevím, jestli se dá maminka, Patrik a jeho starší bratr pokládat za rodinu. Patrikovi bylo čtrnáct a jeho bratrovi osmnáct, což znamenalo, že se potuloval po Prachaticích od rána do půlnoci a své matce dělal velké potíže, protože ani neměl brigádu a studium mu nic neříkalo.

Zato Patrik byl vzdělaný až až, ale to pouze díky svému dědečkovi. Jeho dědeček byl hajným v šumavských lesích, ale studoval na inženýra. Patrikova maminka neměla příležitost obohacovat Patrika vědomostmi, protože pracovala v masně. Patrik svého dědečka miloval natolik, že u něj strávil většinu svého času.

Bylo pondělí a Patrik jel ze školy rovnou za dědečkem. Jeho dědeček žil v roubence uprostřed lesa na malém paloučku. Patrik přišel za ním, ale děda nikde, tak si řekl, že zatopí v krbu, protože byl podzimní čas.

Sedl si do křesla a přemýšlel, náhle uslyšel dědečkův hlas.

Jakmile uviděl tu známou tvář, tak se mu ulevilo, že je v pořádku.

"Co tu děláš, jak ses sem dostal?" zeptal se udiveně Patrika.

"Bylo tu odemčeno, tak sem vešel dovnitř a zatopil, aby nám nebyla zima, až mi budeš zase něco vyprávět." Odpověděl mu Patrik. "Tebe to ještě neomrzelo?"

"Ne, ale tentokrát nechci, aby sis vymýšlel nějaké historky o těch svých démonech," prosil dědečka.

Dědeček nevěděl, jak to myslel, ale nic neříkal, protože se nechtěl dohadovat, obzvlášť ne s Patrikem.

Udělal Patrikovi horkou čokoládu, sobě zelený čaj, posadil se do křesla ke krbu a začal vyprávět.

Dlouho Patrikovi vyprávěl o 2. světové válce a co všechno si zažil, až se po třech hodinách podíval na své kapesní hodinky.

"Vojáku, vztyk a odchod," rozkázal velitelským hlasem Patrikovi.

"Je už moc pozdě, musíš vyrazit na cestu, protože za malou chvíli se začnou v lese dít divné věci," pokračoval.

Patrik se pomalu zvednul a vyšoural se z roubenky.

"Hejbní kostrou a nezastavuj se." Udělil dědeček další rozkaz.

Patrik běžel, dokud nezahnul za zatáčku, aby ho dědeček neviděl, že zpomalil, až nakonec neběžel a jen tak se procházel. Náhle spatřil nějakou tůňku a v ní jakési stvoření, které jaktěživ neviděl.

Schoval se za nejbližší strom, aby si ho stvoření nevšimlo a pomalu se přibližoval. Náhle se to otočilo a dlouho ho s údivem pozorovalo.

Otevřelo ústa a řeklo skřípavým hlasem, který se nedal zařadit ani k ženskému, ani k mužskému "Patriku pojd' sem."

Patrik se vylekal a začal utíkat, ale dlouho měl pocit, že hlas slyší, jakoby mu uvízl v hlavě. Doběhl domů, zavřel se do pokoje a s dlouhými nádechy seděl na posteli, asi hodinu, než se odhodlal zavolat dědečkovi a říci mu, co se mu právě přihodilo.

"Haló, Patriku, jseš to ty?" zeptal se dědeček.

"Ano, jak to víš, no to je jedno, právě se mi přihodilo něco strašného..." A Patrik začal vyprávět o hrůzném stvoření.

"Zítra se u mě zastav a já ti vše vysvětlím," řekl ustaraným hlasem dědeček.

Patrik se s dědečkem rozloučil, ulehl do postele, ale dlouho nemohl usnout, protože pociťoval strach, ale zároveň i nedočkavost, co mu dědeček poví.

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ.....

Rýmy nás vždy pobaví,
jsou ze stránky zábavy

Ptáček

Ivan Kapičák, ml.

Ptáček letí nad oblaky,
ty to víš a já taky.
Když sluníčko vysvitne,
ptáček náhle vypípne:
To je krásné že jsme tady,
to je krásné že jsme tu,
končí jaro jsou jahody,
tak už letím vstříct létu.

Ivan Kapičák, ml.

Barevný svět

Svět je plný radosti,
oslav, dárek, slavností.
Auto bílé, hnědé, černé,
známe také barvy jiné!
Vodička je modrá,
modrou má rád Ondra.

Ivan Kapičák, ml.

Každý z nás

Každý z nás má vždycky radost, když se máme krásně.
Já jsem i teď rád, když čtete moje básně.
Vždyť sluníčko vždycky vysvitne,
není to krásné, že jsme na světě?

K Ř Í Ž O V K A

1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						

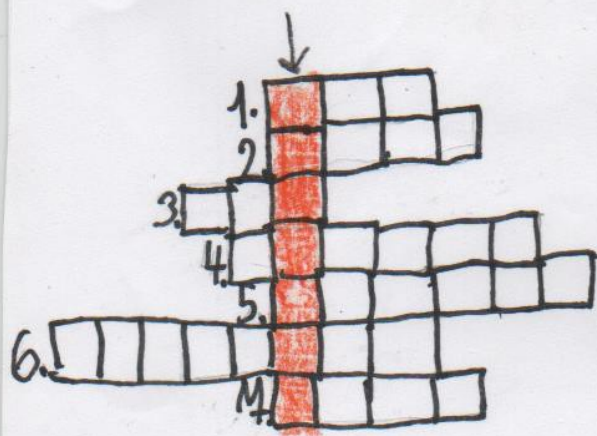
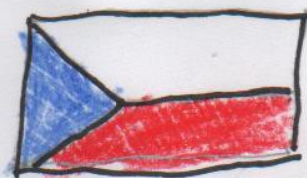
8.					
----	--	--	--	--	--

9.					
10.					
11.					
12.					
13.					
14.					

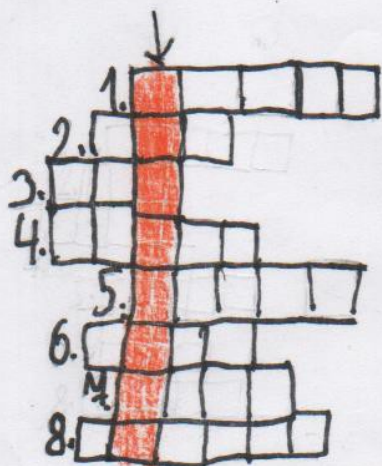
1. oblíbené jídlo Pepka námořníka
2. jak řeknou malé děti CHODIT
3. švédská skupina známá z muzikálu Mama Mia
4. pták který spí ve dne a létá v noci
5. rodiče: máma,.....
6. množné číslo slova noha
7. Adam a
8. anglicky voda
9. když někdo posiluje má velké
10. nespisovně býk
11. přítel Shreka
12. jaké zvuky vydává koza
13. ze soptící sopky teče
14. jinak řečeno obloha

Autor: Otakar Piša

Česká křížovka

Anglická křížovka

Autorka:
Josefína Patoková

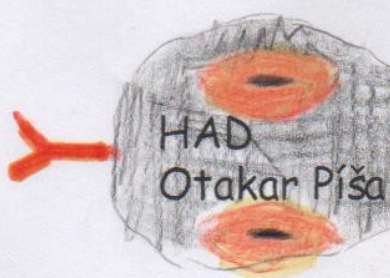
DÍVOKÝ NÁPAD!

Tak mě teď napadl nápad, že pojedeme na
divoký západ. Tak tam jedeme!

Když jsme tam dojeli, napadli nás zloději!!!

autorka Magdalena Malá.
ilustrace Anna Macháčková.

Byl jsem tak jednou
s bratrancem Čendou.

Ve velkém lese,
najednou koukám Čenda se třese.

Kouknu se k Čendovi,
pak velká díra se vyjeví.

A v ní had kouká nevinně,
Čenda stojí jako povinně.

A já řeknu to je had,
Čenda řekne to je lad.

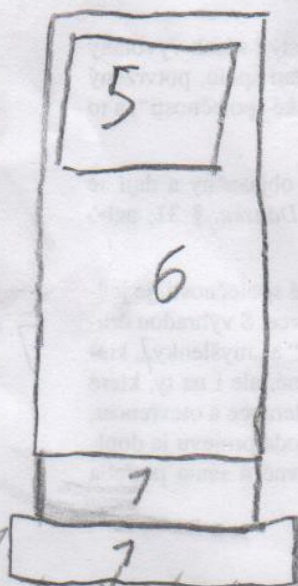
Čendovi jsou jen tři roky,
takže mluví jako když má v puse broky.

V tu zazvonil zvonec
a básničky je konec.

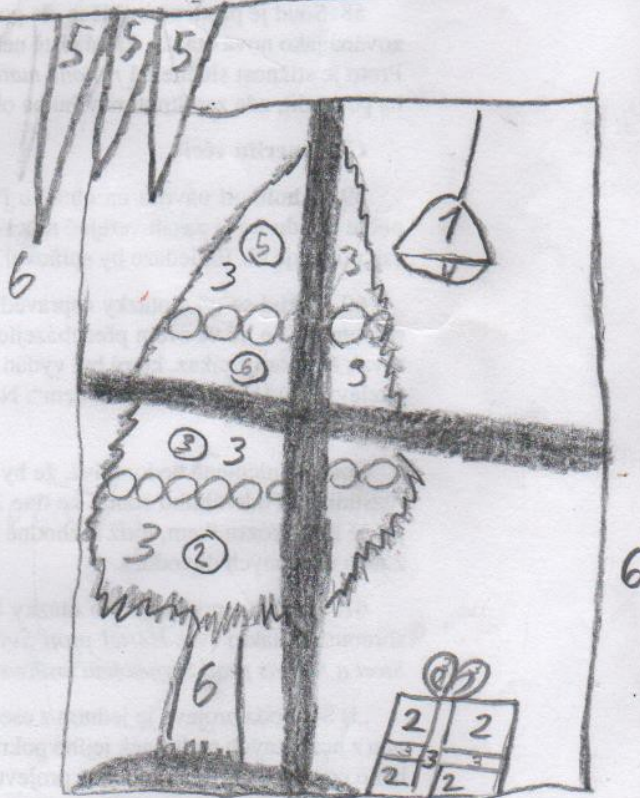
Vybarvi
podle
čísels:

4

4

6
Nakreslila
Kateřina Ptáčková

KVÍZ

1. JAKÝ JE NEJVĚTŠÍ KONTINENT?

- a) Narnie
- b) Asie
- c) Evropa

2. JAKÁ JE NEJVĚTŠÍ ZEMĚ?

- a) Rusko
- b) Čína
- c) Šišílánie

3. JAK SE JMENUJE TRENÉR FOTBALU NA NAŠÍ ŠKOLE?

- a) Mr. Evan Davies
- b) Pan učitel Sedláček
- c) Prof. McGonagallová

4. JAKÁ ŠKOLA K NÁM CHODILA NA OBĚDY?

- a) ZŠ Ema Destiniová
- b) ZŠ Bradavice
- c) ZŠ Hanspaulka

5. JAK SE JMENUJE TŘÍDNÍ 4.B?

- a) Pan učitel Miloslav Lev
- b) Paní učitelka Eva Votavová
- c) Paní učitelka Anna Marek

6. JAK SE JMENUJE ŘEDITEL ŠKOLY V BRADAVICÍCH?

- a) Ovečka Shaun
- b) Albus Brumbál
- c) Severus Snape

7. JAK SE JMENUJE UČITELKA TĚLOCVIKU NA NAŠÍ ŠKOLE?

- a) Paní učitelka Šachová
- b) Krteček
- c) Pan učitel Lev

8. CO ZNAMENÁ HOMO SAPIENS SAPIENS?

- a) Shrekův osel
- b) Pat a Mat
- c) člověk

9. JAKÉ ZVÍŘE MAJÍ V UČEBNĚ PŘÍRODOPISU?

- a) Rybičky
- b) Maminku
- c) Želvu

Vyrobila Josefina Anastasie Khunová, 4.B - josefina@lucierobinson.com

SOUTĚŽ

1. ODHADNĚTE, KOLIK SE PRODÁ NEBO ROZDÁ PRVNÍHO ČÍSLA TOHOTO ČASOPISU

2. ODHADNĚTE, KOLIK OBĚDŮ SE VYDÁ VE ŠKOLNÍ JÍDELNĚ ZŠ ANTONÍNA ČERMÁKA V TÝDNU OD SEDMÉHO DO JEDENÁCTÉHO PROSINCE

ODPOVĚDI DÁVEJTE PANÍ UČITELCE EVĚ VOTAVOVÉ (TŘÍDNÍ 4.A) NEBO DO SCHRÁNKY ŠKOLNÍHO ČASOPISU DO 20. PROSINCE

Autor odpovědi, která bude nejbližší skutečnému číslu **1.** nebo **2.** odpovědi, obdrží **PYTLÍK BONBONŮ** nebo **PYTLÍK ČESNEKU NA ODHÁNĚNÍ UPÍRŮ** :)

English Pages

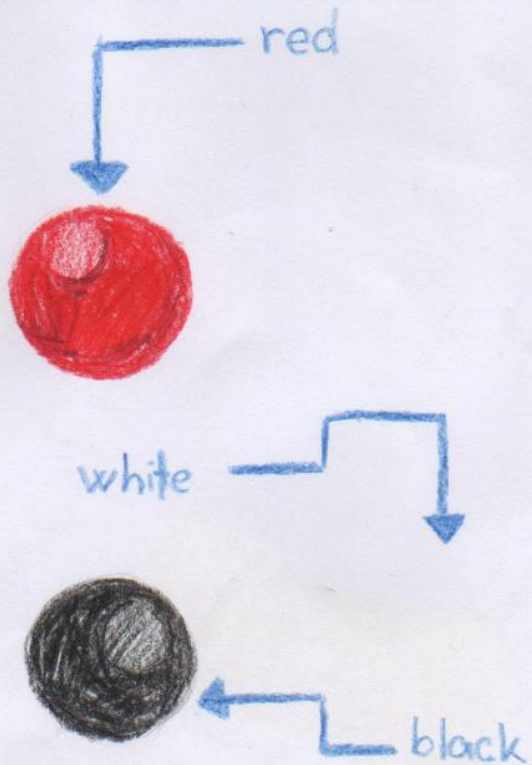
Girl- You would be a good dancer
except for two things.
Boy- What are two things?
Girl- Your feet

Krýštof K. 3.B

Do you know what is black, white
and red?
A zebra with a
rash

Vojtěch P 3.B

Q: Why was 6 afraid of 7?

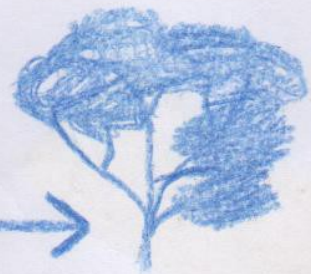
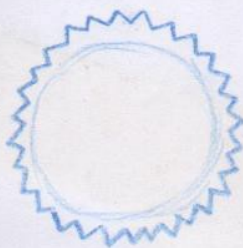
A: Because 7, 8, 9.

6 789

Magdalena Š. 3.B

Teacher: Which one is closer, Sun or Afrika? Johnny: Sun. Teacher: Why? Johnny: We can see the sun all the time, but can't see Afrika.

Solomia L. 3.B

Illustrated by Josefina K. 4.B

V TÍPKY

Jde pán po ulici
a tleská. Druhý pán
se ho ptá: Pane, proč
tleskáte? Plaším
krokodýly. Vždyť tu
žádní nejsou. Samo-
zřejmě, protože tle-
ská.ám.

Pepíček říká mamince:
mami, předstíráš, že
jsem z diktátu dostal
jedničku. Vážně, Pepí-
čku? Ne, ale jen si
to představ!

K. Ptáčková